

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΖ'

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1939

ΑΡΙΘ. 40-41

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ

ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1996. 1939*

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων των του κωδικοποιημένου νόμου 5438 «Καταστατικού Νόμου της Ἐκκλησίας της Ἑλλάδος», του Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1493 «περὶ ἐκλογῆς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τῶν Μητροπολιτῶν τοῦ Βασιλείου» καὶ τοῦ Νόμου 5383 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 5438 ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς.

1. Ἀνωτάτη ἐποπτεύουσα ἐκκλησιαστικὴ Ἀρχὴ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ περιοδικῶς συνηγομένη Σύνοδος πάντων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἀρχιερέων αὐτῆς, καλουμένη «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἀνωτάτη δὲ ἐκκλησιαστικὴ διοικητικὴ Ἀρχὴ ἡ «Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἐδρεύουσα ἐν Ἀθήναις.

2. Ὅπου ἐν τῷ νόμῳ μνημονεύεται, ἄνευ εἰδικωτέρου προσδιορισμοῦ, ἡ Ἱερά Σύνοδος, νοεῖται ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ κωδικοποιημένου Νόμου 5438 τροποποιεῖται ὡς ἑξῆς.

1. Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σύγκαιται ἐκ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ὡς διαρκοῦς Προέδρου, καὶ ἕξι συνέδρων Μητροπολιτῶν, ὧν οἱ τρεῖς (3) λαμβάνονται ἐκ τῶν ἐχόντων Μητροπόλεις τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὴν σειράν τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀρχιερωσύνης, τρεῖς δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκ τῶν ἐχόντων ἐν Ἑλλάδι Μητροπόλεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου.

2. Ἡ συνοδικὴ περίοδος εἶναι ἐνιαυσία, ἀρχομένη τῇ 1 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους.

3. Τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ἐν τῇ προεδρείᾳ τῆς Ἱεράς Συνόδου καὶ τῇ ἀσκῆσει πασῶν τῶν

* Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 415 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1939, τευχὸς πρῶτον.

συναφῶν πρὸς ταύτην ἀρμοδιοτήτων συνοδικὸς σύνοδος, ἐπὶ τούτῳ καθοριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐγγράφως ἢ προφορικῶς δι' ἀνακοινώσεως ἐπὶ Συνόδου κατὰ τὴν ἀρχὴν ἐκάστης συνοδικῆς περιόδου. Ἀπόντος ἢ κωλυομένου καὶ τούτου, τὸν Προέδρον ἀναπληροῖ συνοδικὸς σύνοδος, ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐκάστοτε καθοριζόμενος. Ὅπου ἐν τῇ κειμένη νομοθεσίᾳ γίνεται λόγος περὶ Ἀντιπροέδρου τῆς Ἱεράς Συνόδου νοεῖται ὁ κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ παρόντος ἀναπληρωτῆς τοῦ Προέδρου.

4. Ἡ Ἱερά Σύνοδος εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ, ἂν οἱ παρόντες εἶναι πλείονες τῶν ἀπόντων, αἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτῆς λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐκτὸς ἂν ἄλλως ὁ νόμος ὀρίξη, ἐν ἰσοψηφίᾳ νικώσης τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

5. Ὁ καλούμενος συνοδικὸς ἢ διατελῶν τοιοῦτος δύναται ἠτιολογημένως νὰ παραιτηθῇ τῶν συνοδικῶν αὐτοῦ καθηκόντων. Μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς παραιτήσεως ὑπὸ τῆς Ἱεράς Συνόδου, καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ὡς συνοδικὸς ὁ κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐπόμενος τῶν ἤδη κεκλημένων ἐκ τῆς οἰκείας σειράς. Οὗτος, ἂν ἐκλήθη ὡς συνοδικὸς ἐντὸς τοῦ δευτέρου εξαμήνου τῆς συνοδικῆς περιόδου, παραμένει καὶ κατὰ τὴν ἐπομένην συνοδικὴν περίοδον.

6. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀντικαθίσταται καὶ ὁ ἄνευ ἀδείας τῆς Ἱεράς Συνόδου ἐπὶ μῆνα ἀδικαιολογήτως μὴ μετασχῶν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 5438 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

Διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ὀργανισμῶν καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς Ἱεράς Συνόδου, δύναται ν' ἀνασυσταθῶσι κατηργημένοι παραμεθόριοι Μητροπόλεις :

Ἄρθρον 4.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 1493 προστίθεται παράγραφος ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

Πλήρως παραμεθόριον Μητροπόλεως χηρευούσης ἐνεργεῖται ἢ δι' ἐκλογῆς, κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις ἢ διὰ καταστάσεως ἐν αὐτῇ Μητροπολίτῳ ἐν ἐνεργείᾳ, εἴτε ἐκ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος εἴτε ἐκ τῶν Νέων Χωρῶν ἐκ τῶν ἐχόντων συμπληρωμένην πενταετὴ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν Μητροπολίτου, ἀποκλειομένων τῶν κατὰ τὴν πλήρωσιν τῆς Μητροπόλεως διατελούντων μελῶν τῆς Ἱεράς Συνόδου.

Ἄρθρον 5.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 13

τοῦ νόμου 5383 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλπ.» διὰ κλήρου ὀριζομένων μελῶν τοῦ πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ὀρίζεται εἰς 2.

Ἄρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 14 τοῦ Νόμου 5383 τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

Τὸ δευτεροβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὡς Προέδρου, τῶν ὑπολειπομένων τριῶν Συνοδικῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 13 συγκροτουμένων τῶν πρωτοβάθμιον Συνοδικῶν Δικαστηρίων, καὶ ἑνὸς εἰσέτι Μητροπολίτου ἐκ τῶν μὴ Συνοδικῶν, ὀριζομένου δι' ἑκάστην Συνοδικὴν περιόδον ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν πρώτην μετὰ τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους συνεδρίαν αὐτῆς.

Ἄρθρον 7.

Αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ νόμου 5383 «περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλπ.» καταργοῦνται, ἡ δὲ παράγραφος πρώτη αὐτοῦ τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

«Ἐν περιπτώσει νομίμου ἀποκλεισμοῦ, ἐξαιρέσεως ἢ ἑτέρου νομίμου κωλύματος, μέλους τινὸς τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 13 καὶ 14 συνοδικῶν δικαστηρίων, καλεῖται εἰς ἀναπλήρωσιν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἕτερος τῶν συνοδικῶν συνέδρων, ὡς πρὸς τὸν ὅποιον δὲν ὑπάρχει κώλυμα τι. Ἐν ἑλλείψει δὲ τοιοῦτου συνέδρου καλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐκ τῶν μὴ Συνοδικῶν ὁ ἐπόμενος τῷ τελευταίῳ τῆ τάξει συνοδικῶ καὶ δὴ ἐκ τῶν τῆς Αὐτοκεφάλου μὲν Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἂν εἰς ταύτην ἀνήκῃ ὁ ἀναπληρωθησόμενος, ἐκ τῶν ἐν Ἑλλάδι δὲ ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου, ἂν ὁ ἀναπληρωθησόμενος εἶναι ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν τῶν Νέων Χωρῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 20 τοῦ νόμου 5383 «περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Ὡς πρωτοβάθμιον διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς δικαστήριον δικάζει ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου συγκαλουμένη. Πρὸς ὑπαρξιν ἀπαρτίας ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία πέντε τοῦλάχιστον συνέδρων μελῶν, ὧν ἀπαραιτήτως εἰς ὁ κατὰ τὴν ἑναρξιν τῆς συνοδικῆς περιόδου ὀρισθεὶς ἀναπληρωτῆς τοῦ Προέδρου. Ἐν ἰσοψηφίᾳ κρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

Ἄρθρον 9.

Τὸ ἄρθρον 24 τοῦ νόμου 5383 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

Τὸ δευτεροβάθμιον δι' Ἀρχιερεῖς δικαστήριον συγκροτεῖται ἐκ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἐκ δώδεκα Μητροπολιτῶν, λαμβανομένων κατὰ τὴν σειρὰν τῶν πρεσβειῶν τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐκ τῶν ἐκτὸς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐν ἐνεργείᾳ Μητροπολιτῶν. Ταύτων ἕξ μὲν λαμβάνονται ἐκ τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἕξ δὲ ἐκ τῶν τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Συνοδικοί

μὴ δικάσαντες ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως πρωτοδικῶς δύνανται νὰ μετέσχωσι τοῦ δευτεροβαθμίου δι' Ἀρχιερεῖς συνοδικοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 10.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 32 τοῦ νόμου 5383 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων», ἐδάφιον 4 προστίθεται:

Προκειμένου περὶ τοῦ κατ' ἄρθρον 24 δευτεροβαθμίου διὰ τοὺς Ἀρχιερεῖς συνοδικοῦ δικαστηρίου, ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δὲν ἰσχύει ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἄρθρου 95 τοῦ νόμου 5383 «περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλπ.» τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως.

Ἐπὶ ἰσοψηφίας κρατεῖ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου.

2. Ἡ τετάρτη παράγραφος τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καταργεῖται.

Ἄρθρον 12.

Εἰς τὸ ἄρθρον 155 τοῦ νόμου 5333 «περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλπ.» προστίθεται ἡ ἑξῆς παράγραφος.

Ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως, ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ οἰκείου βαθμοῦ ἢ ἰσοβίου ἀργίας, ἀποκλείει τὴν ἀπονομὴν χάριτος.

Ἄρθρον 13.

Τὰ ἄρθρα 163—168 συμπεριλαμβανομένου, τοῦ νόμου 5383 «περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλπ.» καταργοῦνται.

Ἄρθρον 14.

Ὅπου ἐν τῷ νόμῳ 5383 «περὶ ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων κλπ.» γίνεται λόγος περὶ τοῦ πρώτου τῆ τάξει συνοδικοῦ νοεῖται ὁ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Καταστατικοῦ Νόμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὀριζόμενος ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, πᾶσα δὲ διάταξις ἀντικειμένη αὐτῷ καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Σεπτεμβρίου 1939.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Τὰ Μέλη

ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΔΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, ΗΑ. ΚΡΙΜΠΑΣ, Γ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Ν. ΣΠΕΝΤΖΑΣ, ΙΠ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Α. ΓΖΙΦΟΣ, Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Θ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Μ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Σεπτεμβρίου 1939.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΑΓΙΣ ΤΑΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΥΡΟΥΣ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚ. ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΩΝ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, κατὰ παράκλησιν τῆς Αὐτοῦ Χάριτος τοῦ Πριμάρτου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας καὶ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας, περὶ μελέτης τοῦ ζητήματος τοῦ κύρους τῶν Ἀγγλικανικῶν χειροτονιῶν, παρεκάλεσε τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου νὰ μελετήσῃ τὸ ζήτημα καὶ νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ γνώμην αὐτῆς. Ἡ Θεολογικὴ Σχολὴ, μετὰ μακρὰν τοῦ ὄλου ζητήματος ἔρευναν, ὑπέβαλε πρὸς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τὸ συμπέρασμα τῶν διεξαχθεισῶν ὑπ' αὐτῆς μελετῶν καὶ συζητήσεων, τὸ ὁποῖον ὡς καὶ τὰ σχετικὰ ὑπομνήματα τεσσάρων ἐκ τῶν κ. κ. καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ἐδημοσιεύθησαν ἤδη ἐν τῇ «Ἐκκλησία», ὡς καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς 21ης π. μηνὸς Σεπτεμβρίου, λαβοῦσα ταῦτα ὑπ' ὄψιν, ὡς καὶ πᾶν ἑτι ἀφορᾷ εἰς τὸ θέμα τοῦτο, διασκεψάμενη, ἀπεφάνητο, ὅτι τοιοῦτο σπουδαῖον ζήτημα, ὡς καὶ πᾶν ἄλλο παρεμφερές, εἶναι τῆς ἀρμοδιότητος τῆς ὅλης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἀνευ τῆς ὁποίας δὲν δικαιούται μία ἐπὶ μέρους Ἐκκλησία νὰ ἀποφαίνεται περὶ αὐτοῦ, ἢ δὲ προκαταρκτικῆ αὐτοῦ μελέτη, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, ἀνήκει, συμφώνως καὶ πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὴν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν καὶ παρέπεμψεν αὐτό.

Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάνισεν, ὅπως, ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ, εἰς ἐκάστην παρουσιαζομένην περίπτωσιν προσελεύσεως Ἀγγλικανοῦ κληρικοῦ εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν ἀκολουθῆ τὴν ἐπ' αὐτοῦ τελευταίαν πράξιν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν περὶ τούτου ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καθ' ἣν «κατ' ἀκρίβειαν ἢ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει εἰς ἕγκυρα μόνον τὰ ὑπ' αὐτῆς τελούμενα μυστήρια, ὡς ἐιδικὰς ὁμοῦ περιπτώσεις ἢ Ἐκκλησία, ἐφ' ὅσον ἤθελε θεωρήσει πρέπον καὶ σκόπιμον, μετ' ἐπισταμένην ἔρευναν τῶν ἐιδικῶν συνθηκῶν, δύναται κατ' οἰκονομίαν νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν χειροτονίαν προσερχομένου εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν Ἀγγλικανοῦ».

Ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐκτιμήσασα τὴν ἐπανειλημμένως ἐκφρασθεῖσαν ὑπὸ τῆς Α. Χάριτος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντουαρίας ἐπιθυμίαν, περὶ καθόδου εἰς Ἑλλάδα ἀντιπροσωπείας Θεολόγων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας, ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἐπισκόπου τοῦ Γκλῶστερ, πρὸς συζήτησιν τῶν ἀμφοτέρως τὰς Ἐκκλησίας ἐνδιαφερόντων ζητημάτων, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν καὶ τοὺς δεσμοὺς παλαιᾶς τῶν δύο Ἐκκλησιῶν ἀγάπης, καὶ ὅτι πᾶσα εὐκαιρία πρὸς ἀνανέωσιν τῶν θεσμῶν τούτων εἶναι εὐπρόσδεκτος, καὶ ὅτι ἢ ἐκάστοτε ἐπαφῆ καὶ συζήτησις μεταξὺ τῶν Ἐκκλησιῶν προάγει τὰς σχέσεις καὶ τὴν προσέγγισιν, ἀπεφάνισεν, ὅπως γνωρίσῃ τῇ Α. Χάρτι τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Καντουαρίας, ὅτι, ὅταν παρέλθωσιν οἱ

παρόντες ταραχώδεις τοῦ πολέμου καιροί, ἢ καθόδος τοιαύτης ἀντιπροσωπείας θὰ χαιρετισθῇ μετὰ χαρᾶς, καὶ ὅτι εὐχαρίστως καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐκκλησία θὰ διώριζεν ἀνάλογον ἀντιπροσωπείαν πρὸς συζήτησιν.

Τέλος ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάνισεν, ἵνα ἐκφρασθῶσι τῇ Θεολογικῇ Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν αἱ θερμαὶ αὐτῆς εὐχαριστίαι, διὰ τὴν μετὰ τοσαύτης ἐπιστήμης καὶ ἐπιμελείας, κατὰ παράκλησιν τῆς Ἱεραῦς Συνόδου, ἐξενεχθεῖσαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου γνώμην αὐτῆς.

Ἡ ΠΡΩΤΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΣΥΝΟΔΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

Μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ κατὰ τὴν καθιερωμένην τάξιν ἐγένετο τῇ προπαραελθούσῃ Πέμπτῃ, 5 τοῦ μηνός, ἡ ἑναρξίς τῶν συνεδριῶν τῆς Ἱεραῦς Συνόδου τῆς νέας ΠΣΤ' συνοδικῆς περιόδου, παρουσίᾳ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ κ. Νικ. Σπέντζα. Μετὰ τὴν εἰδικὴν ἱερὰν ἀκολουθίαν ὁ Μακ. Πρόεδρος τῆς Ἱεραῖς Συνόδου, προσφωνῶν τὰ νέα μέλη αὐτῆς, εἶπε:

Μετ' εὐχαριστήσεως καὶ ἐλπίδων πολλῶν χαιρετίζω τοὺς σεβασμιωτάτους ἐν Χρῷ ἀδελφοὺς τοὺς ἀποτελοῦντας τὰ νέα μέλη τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ τῆς συνέσεως καὶ τῆς πείρας, ἣν ἕκαστος ἡμῶν ἐκ τῶν πολλῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καμάτων συνελέξατο, ἀπεκδέχμαι τὴν ἀπὸ τῆς σήμερον ἀρχομένην συνοδικὴν περίοδον γόνιμον καὶ καρποφόρον ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ συναίσθησις τοῦ ὕψους τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἀξιώματος, ὅπερ ἐλέω Θεοῦ φέρομεν, καὶ τῆς ἱερότητος τοῦ χώρου τῶν συνεδριάσεων, ἐν ᾧ πρόκειται τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον καὶ ἀνήρτηται ἡ ἀγία εἰκὼν τοῦ Παντοκράτορος, πέποιθα ὅτι θὰ ἐμπνέῃ τὴν δέουσαν τάξιν καὶ εὐπρέπειαν ἐν ταῖς συνεδρίασι καὶ συζητήσεσι καὶ ὅτι πᾶς λόγος ἡμῶν πρὶν ἐκπορευθῆ ἐκ τοῦ στόματος θὰ ἐμβάπτεται πρῶτον εἰς τὴν σκέψιν καὶ εἰς τὴν συνείδησιν.

Ἀρξάμενοι ἀπὸ Θεοῦ διὰ τῆς πρὸ μικροῦ γενομένης δεήσεως, ἄς ἀναπαυώμεθα ἐν παντὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ εἰς Θεόν, ὅστις φωτίζει τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν πρὸς ἀκριβῆ καὶ Αὐτῷ εὐάρεστον ἐκπλήρωσιν τῶν ὑψηλῶν συνοδικῶν ἡμῶν καθηκόντων.

Τὴν εὐχαρίστησιν καὶ χαρὰν ἡμῶν ἐπιτείνει ἡ κατὰ τὴν παρούσαν ἡμέραν ἐν μέσῳ ἡμῶν παρουσία τοῦ ἐξοχωτάτου ὕφυπουργοῦ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Σπέντζα, ἀντιπροσωπεύοντος τὴν Ἐθνικὴν ἡμῶν Κυβέρνησιν, ἣς, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνέλαθεν εἰς τὰς στιβαρὰς αὐτῆς χεῖρας τοὺς ὀγκασ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, μετὰ πολλῆς τῆς στοργῆς καὶ τῆς εὐλαβείας ἀποδίδει εἰς τὴν Ἐθνικὴν Ἐκκλησίαν καὶ πάντοτε καὶ ἐν παντὶ ἐνισχύει αὐτήν, διότι πιστεύει, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, συνυφασμένη οὕσα μετὰ τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς καὶ ζωῆς, ἔταν ἴσταται εἰς τὸ ὕψος τῆς, εἶναι δύναμις καὶ ζωὴ τοῦ Ἑθνικοῦ καὶ τοῦ Κράτους, ἴδια κατὰ τοὺς παρόντας καιροὺς, καθ' οὓς ὄλος ὁ κόσμος δεινῶ κλύδωνι κατασειέται.

Τοιαύτην πίστιν ἔχων καὶ ὁ κ. ὑφυπουργὸς τῶν Ὀρθοσκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας μετὰ πολλῆς τῆς προθυμίας καὶ ἐπιμελείας ἐπιλαμβάνεται ἐκάστοτε τῆς λύσεως παντὸς ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, χρῆζοντος τῆς κυβερνητικῆς συνεργασίας, ἀντιλήψεως καὶ βροθείας, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἐφοδιάζει τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοῦ ἐνοριακοῦ νόμου, καὶ διὰ τοῦ νόμου ΟΔΕΠ καὶ TAKE, δι' ὧν ἀπρόσκοπτος θὰ ἐξασφαλισθῆ ἡ πολὺπλοκὴ λειτουργία τῆς Ἐκκλησίας. Θερμὰς ἐκφράζομεν ἐπὶ πᾶσι τούτοις εὐχαριστίας εἰς τὸν κ. ὑφυπουργὸν καὶ πεποιθήμεν ἔτι μετὰ τῆς αὐτῆς πάντοτε προθυμίας καὶ ταχύτητος θὰ ἐπιλαμβάνηται παντὸς αἰτήματος τῆς Ἐκκλησίας, ἥτις διὰ τῶν εὐλογιῶν αὐτῆς ἐπιστέφει καὶ αὐτὸν καὶ τὴν Ἐθνικὴν Κυβέρνησιν, εὐχομένη αὐτῇ δύναμιν ἀπὸ Θεοῦ καὶ κραταίωσιν ἐν παντί.

Εἰς ταῦτα ὁ κ. Ὑφυπουργὸς ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Αἰσθάνομαι ὅπως ἰδιαιτέραν τιμὴν καὶ εὐχαριστίας, παρευρισκόμενος εἰς τὴν σημερινὴν πρώτην συνεδρίαν τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς νέας συνοδικῆς περιόδου, εὐχαριστῶ δ' ἐπὶ τούτῳ θερμῶς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα καὶ τοὺς Σεβασμιωτάτους Συνοδικοὺς Μητροπολίτας, εὐχόμενος, ὅπως τὸ ἀρξάμενον ἔτος τῆς συνοδικῆς Ὑμῶν ἐργασίας ἀποθῆ, τῇ βοήθειᾳ τοῦ Θεοῦ, γόνιμον διὰ τὴν Ἐκκλησίαν. Εἰς τοῦτο πιστεύομεν, ὅτι θὰ συντελεσθῇ οὐ μόνον ἡ ἐπάνοδος τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοικήσεως εἰς τὸ ἐπὶ ὑπεροδοῦντα ἔτη δοκιμασθὲν σύστημα τῆς εἰς ὀλιγομελῆ Σύνοδον συγκεντρώσεως τῆς διοικητικῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξουσίας, ἀλλὰ καὶ τὸ γεγονός, ὅτι ἡ καθ' Ὑμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος, πρώτη ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ ὡς πρὸς τὴν ὀλιγομελῆ σύνθεσιν αὐτῆς Νόμου, ἀποτελεῖται ἐξ ἐπιλέκτων Ἱεραρχῶν, γνωστῶν διὰ τὴν ἔθνικὴν καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν αὐτῶν δράσιν.

Αὐτονόητον τυγχάνει, ὅτι ἐνθεν μὲν τὸ ὀλιγομελὲς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἐτέρωθεν δὲ ἡ εἰς αὐτὴν συγκέντρωσις τῆς ἐξουσίας, ἦν τέως εἶχεν ὀλόκληρος ἡ Ἱεραρχία, ἥτις παραμένει ὡς ἐποπτεύουσα Ἀρχή, δημιουργεῖ, μάλιστα ὑπὸ τὰς παρούσας κρίσιμους διαθνήεις καὶ ἔθνικὰς περιστάσεις, εὐθύνας ἱστορικές, ἀφορώσας εἰς τὴν περιφρούρησιν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀπὸ ξένων ἐπιρροῶν, εἰς τὴν κατοχύρωσιν τῆς πατριαρχίας καὶ τάξεως ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, εἰς τὴν συστηματικὴν διοργάνωσιν τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς φιλανθρωπίας καὶ εἰς τοὺς ἄλλους ἀνωτέρους ἀγιαστικούς, πνευματικούς καὶ κοινωνικούς τῆς Ἐκκλησίας προορισμούς.

Εἰς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν καὶ εἰς ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας ἡ καθ' Ὑμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος, ἐν τῇ προσδοκωμένῃ καὶ πιστευομένῃ ἀδιαλείπτῳ μερίμνῃ Τῆς, θὰ εὖρη πάντοτε πρόθυμον τὴν Ἐθνικὴν Βασιλικὴν Κυβέρνησιν, ἥτις, στερεῶς ἐχομένη τῶν πατριῶν καὶ παραφυλάσσουσα τὰς Ἱερὰς ἔθνικὰς παραδόσεις, καὶ πιστεύει καὶ διακηρύσσει ὡς τὸ ὑψιστον

καὶ τιμαλφέστατον τῶν ἰδανικῶν τοῦ Ἐθνους τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καὶ θρησκείαν.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως διὰ νομοθετικῶν καὶ διοικητικῶν μέτρων ἐνίσχυσις τῆς Ἐκκλησίας εἰς εὐδόωσιν τῶν προορισμῶν Τῆς, ἀπορρέει ἐκ τῆς θαθείας ἐπιγνώσεως, ἣν ἔχει τὸ Κυρίαρχον Ἐθνικὸν Κράτος περὶ τῆς ἐν τῇ Ἐθνείᾳ θέσεως καὶ ὑψίστης σημασίας τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Αὕτη εἶναι μὲν θεσμὸς πνευματικῆς θεοσύστατος καὶ διέπεται—εἰς δ, τ: ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν πνευματικὴν αὐτῆς ζωὴν— ὑπὸ ἴδιου, ἐπὶ τῶν ἱερῶν Κανόνων ἐρείδομένου, διοικητικοῦ συστήματος, ἀλλὰ ἐντὸς τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος τελοῦσα καὶ δρῶσα, εἶναι ἅμα καὶ θεσμὸς ἔθνικός—εἶναι Ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐνστερνιζομένη τὸς σκοποὺς τοῦ Ἐθνους, μετουσιῶσα αὐτοὺς εἰς ἴδιους σκοποὺς καὶ πρὸς αὐτοὺς χειραγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς τοῦ Βασιλείου. Ὑπὸ τὴν ἐνοσίαν ταύτην Ἐθνος Ἑλληνικὸν καὶ Ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία συνεχίζουσι τὴν ἑκπαλαί κρατοῦσαν ἱστορικὴν αὐτῶν συναδέλφωσιν καὶ συνεργασίαν, ἐν τῇ παισίῳ τῆς ὁποίας οὐδεμία ἀντίθεσις εἶναι νοητῇ.

Ὅθεν Ἑλληνικὴ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ Κράτος Ἑλληνικόν, ἐν ἀμοιβαίᾳ κατανοήσει τῶν κοινῶν παραδόσεων καὶ τῶν κοινῶν ἱστορικῶν εὐθύνων καὶ διὰ τῆς ἀκριβοῦς τηρήσεως τῶν Νόμων, θὰ χωρήσωμεν ἀρμονικῶς συνεργαζόμενοι πρὸς τὸν ὑψιστον τῶν ἔθνικῶν προορισμῶν, ὅστις εἶναι ἡ ἐντὸς τῆς ἐλευθέρως Ἑλληνικῆς Πατρίδος πνευματικὴ ἀκτινοβολία καὶ ἀγιαστικὴ δράσις τῆς ὀρθοδόξου Μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Μεθ' ὅ, ἀποχωρήσαντος τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος παρεκάλεσε, συμφώνως τῷ δημοσιευθέντι νέῳ νόμῳ, τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολύκαρπον, ἵνα δεχθῆ ἡ ἐκτελεθῆ χρεὴ ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προέδρου, ἀπόντος ἢ κωλυομένου.

Εἶτα γενομένης κληρώσεως πρὸς ἀνάδειξιν τῶν μελῶν τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων, ὠρίσθησαν τοῦ μὲν Πρωτοβαθμίου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Τρίκκης κ. Πολυκάρπου, ὡς ἀναπληρωτοῦ τοῦ Προέδρου, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Σεργβίων καὶ Κοζάνης κ. Ἰωακείμ καὶ Ἐλευθερουπόλεως κ. Σαφρόνιος, τοῦ δὲ Δευτεροβαθμίου, προεδρευομένου ὑπὸ τοῦ Μακ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, οἱ Σεβ. Μητροπολίται Δράμας καὶ Φιλίππων κ. Βαλειος, Σπάρτης κ. Διονύσιος, καὶ Λαρίσσης κ. Δωρόθεος. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου ἐξελέγη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Γρηγόριος.

Εἶτα ὠρίσθησαν τὰ μέλη τῶν συνοδικῶν ἐπιτροπῶν ὡς ἑξῆς:

α) Ἐπιτροπὴ Συνοδικῶν δαπανῶν: Μακαριώτατος Πρόεδρος, Σεβ. Μητροπολίτης Σεργβίων καὶ Κοζάνης, Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσσης.

β) Παρὰ τῇ Ἀποστολικῇ Διακονίᾳ: Σεβ. Μητροπολίτης Σπάρτης, Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως.

γ) Τοῦ Δελτίου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, «Ἐκκλησία»: Μακαριώτατος Πρόεδρος, Σεβ. Μητροπολίτης

Τρίκκης και Σταγών, Σεβ Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως.

δ) Ἀντιπρόσωπος παρὰ τῷ Δ. Σ. τῆς Σχολῆς τῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς: Σεβ. Μητροπολίτης Δράμας και Φιλίππων.

Εἰσηγηταὶ δὲ ὠρίσθησαν:

α) Ἐπὶ τῶν χειροτονιῶν: Σεβ. Μητροπολίτης Σπάρτης.

β) Ἐπὶ τῶν γάμων: Σεβ. Μητροπολίτης Σερβίων και Κοζάνης.

γ) Ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν ὑποθέσεων: Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης.

δ) Ἐπὶ τῶν πρὸς ἔγκρισιν ὑποβαλλομένων βιβλίων: Σεβ. Μητροπολίτης Ἐλευθερουπόλεως.

Μεθ' ἧς ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐγκρίνασα και τὸν κανονισμὸν αὐτῆς, εἰσηλθεν εἰς τὴν ἐξέτασιν διαφόρων ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΟΝΟΜΙΟΝ

ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4,44—26,19

Τμήμα Α'—Αἱ θεμελιώδεις διατάξεις τῆς νομοθεσίας τοῦ Σινᾶ και συναφεῖς πρακτικαὶ παραινέσεις. 4,44—11,32.

Τοῦ δευτέρου λόγου προτάσσεται ἱστορικὸς Πρόλογος, 4,44—49: 1) Ὑποδεικνύεται τὸ θέμα τοῦ λόγου, στ. 44—45: 2) Ὁ τόπος ἔνθα ἐξεφωνήθη ὁ λόγος, στ. 46—49.

I.—Ὁ Δεκάλογος, 5,1-33: α') Προοίμιον, στ. 1-5: 1) Εἰσαγωγή ἱστορικῆ, στ. 1α. 2) Λογικὴ Εἰσαγωγή: τὰ ἐλατήρια ἅτινα ὠθοῦσι τὸν Μωϋσῆν νὰ λάβῃ τὸν λόγον, στίχ. 16—5—6) Αἱ Δέκα Ἐντολαί, 5,6-21. Πρὸβλ. Ἐξ. 20,1-17: 1) Αἱ τέσσαρες πρῶται πρὸς τὸν Θεὸν ἀναφερόμεναι Ἐντολαί, στ. 6—15: 2) Αἱ ἕξ δευτέραι πρὸς τὸν πλησίον ἀναφερόμεναι Ἐντολαί, στ. 16-21.—γ') Ὁ Μωϋσῆς ἀφηγεῖται τὰ περιστατικὰ τὰ συνοδεύσαντα τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ Δεκαλόγου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, 5,22-32: 1) Ἡ παράδοσις τῶν δύο λιθίνων πλακῶν εἰς τὸν Μωϋσῆν, στ. 22. 2) Ἐπείγουσα αἴτησις τῶν πεφοβισμένων Ἰσραηλιτῶν πρὸς τὸν Θεὸν διὰ τοῦ Μωϋσέως, στ. 23-27. 3) Ἡ ἀπόκρισις τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν αἴτησιν αὐτῆν, στ. 28-31. 4) Ἐν τάξει Ἐπιόγου, προτροπὴ τοῦ Μωϋσέως πρὸς πλήρη φύλαξιν και ἐκτέλεσιν τοῦ Δεκαλόγου, στίχ. 32-33.

II.—Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν θεόν, ὑπέρτατον ἐλατήριον ὑπακοῆς εἰς τὰς θείας Ἐντολάς: ἔντονοι παραινέσεις, 6, 1-25: α') Ὑπακούειν εἰς τὰς Ἐντολάς ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν, 6, 1-9: 1) Μετάβασις, ἐν ἣ ὑπομνήσκεται ὅτι ὁ Μωϋσῆς διὰ τοῦ λόγου του μεταβιβάζει ἐντολάς τοῦ Θεοῦ, στ. 1. 2) Αὐτὸ τὸ συμφέρον, ἀπὸ τε ἠθικῆς και ὀλικῆς ἀπόψεως, τοῦ λαοῦ ἐπιβάλλει τὴν πλήρη φύλαξιν τῶν Ἐντολῶν, στ. 2-3. 3) Ἀλλὰ τὸ κύριον ἐλατήριον τῆς ὀφειλομένης ὑπακοῆς δέον νὰ εἶναι φύσεως πνευματικῆς, ἀνωτέρας: πίστις εἰς τὸν

ἕνα και μόνον ἀληθινὸν Θεόν, στίχ. 4, και δόλοφυχος ἀγάπη πρὸς αὐτόν, στίχ. 5-6. 4) Ἀδιάλειπτος μνηεῖα και καθοδήγησις ἐν τῷ βίῳ ὑπὸ τῶν θείων Ἐντολῶν, στ. 7-9.—β') Ἐμμένειν ἀκλονήτως ἐν τῇ ὑπακοῇ ταύτῃ και τῇ πίστει και ἀγάπῃ πρὸς τὸν Θεόν, 6, 10-19: 1) Ὁ λαὸς ἔδει νὰ προσέχη, μήπως εἰς βάρος τοῦ πρὸς τὸν ἀληθινὸν Θεὸν καθήκοντος παρασυρθῇ ἀπὸ τὰ πλοῦτη και τὰ θέλητρα τῆς Χαναάν, στ. 10-14. 2) Δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ἡ τιμωρὸς ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, στίχ. 15. 3) Νὰ προσέχη δὲ ἵνα «μὴ ἐκπειράσῃς Κύριον τὸν Θεόν, ὃν τρόπον ἐξεπείρασεν αὐτόν» ἐν τῇ Ἐρήμῳ, στίχ. 16. 4) Ἀκλονήτως ἐμμένῃ εἰς τὴν φυλακὴν τῶν Ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ και ἀναπόσπαστοι ἀπ' αὐτῆς θεταὶ ὑποσχέσεις ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, στ. 17-19.—γ') Καθήκον τοῦ κηρύσσειν τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς, 6, 20-25: 1) Ἐνδεχόμενα: ἀπορίαὶ και ἐρωτήσεις τῶν ἀπογόνων, στ. 20. 2) Αἱ ὀφειλόμεναι ἀπαντήσεις ὑπὸ τῶν γονέων, στίχ. 21-25.

E. I. K.

ΣΚΕΨΕΙΣ

1. Πᾶσα ἀμαρτία ἀμερολήπτως ἐξεταζομένη εἶναι μωρία.

2. Ἡ ψυχὴ εἶναι τὸ πολυτιμότεον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ και μάλιστα τόσον, ὥστε, ὅταν αὐτὴ χαθῇ, χάνει ὁ ἀνθρώπος τὸ πᾶν.

3. Ὅσοις διευθύνεται πρὸς δύο ἀντιθέτους διευθύνσεις οὐδέποτε θὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρας.

4. Τὸ κήρυγμα εἶναι εὐπρόσδεκτος τροφή εἰς τοὺς πιστοὺς, ὅταν παρατίθεται αὐτοῖς θερμόν.

5. Τὰς διαβολὰς ἀποκρούμεν ἐπιτυχέστερον, ἐξακολουθοῦντες μετὰ μεγαλειτέρου ζήλου τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων μας.

6. Τὴν διασκέδασιν πρέπει νὰ μεταχειρίζομεθα ὡς φάρμακον και ὄχι ὡς τροφήν.

7. Ὁ ἄρτος τοῦ Θεοῦ ἐνδυναμοῖ τὴν ψυχὴν οὐδέποτε ἐπιφέρων κόρον.

8. Ἡ προσευχὴ χαρίζει εἰς τὴν δοκιμαζομένην ψυχὴν τὴν εἰρήνην τοῦ Θεοῦ.

9. Ἡ χαρὰ δὲν εἶναι ἡ βίβλα, ἀλλ' ὁ καρπὸς τῆς χάριτος.

10. Ἀληθὴς ἐλπίς εἶναι ἡ στηριζομένη ἐπὶ τῆς πίστεως και ἀγάπης.

11. Ὅλος ὁ κόσμος εἶναι μίᾳ οἰκογένειᾳ, ἣν πρέπει νὰ φωτίξῃ ἡ ἐκκλησία.

12. Ἡ πρὸς τὸν Χριστὸν ἀγάπη εἶναι φυτὸν, ὅπερ δὲν φύεται μόνον του ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου. Φύεται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ και ἔχει ἀνάγκη τῆς οὐρανοῦ δρόσου, ὅπως συντηρηθῇ και ἀδύξῃ.

K. I. Δ.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

«Καλῶν ἔργων προϊστασθαι.»

Ἡ προτροπὴ τοῦ ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν, ἡ διατυπωμένη ἐν τῇ αὐθιανῇ ἀποστολικῇ περικοπῇ, «μὴ ἀνανέιωσαν δὲ και οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρείας, ἵνα μὴ ὦσιν ἄκαρποι», εὔρε τὴν ἔμπρακτον, τρόπον τινα, ἐφαρμογὴν αὐτῆς ἐν τῇ δημοσιευθείσῃ ἐσχάτως ἐκ-

θέσει περὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως ἐπιτελεσθέντων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς κοινωνικῆς προνοίας. Εἰς χιλιάδας ὄλας ἀνέρχονται αἱ τεθεῖσαι εἰς διάθεσιν τῶν ἀπόρων κλῖναι ἐν τοῖς διαφόροις θεραπευτηρίοις, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ πόρος καὶ ἡ ἀσθένεια τοῦ πτωχοῦ εὔρην ἀνακούφιουν καὶ περιθάλπιν. Ἐκτὸς αὐτῶν νέαι θέσεις εἰς ὄρφανοτροφεῖα, πτωχοκομεῖα, παιδικὸν σταθμὸν ἐδημιουργήθησαν καὶ πᾶσα κατεβλήθη φροντίς, ἵνα, παρ' ὄλας τὰς ἄλλας κρατικὰς ἀνάγκας, μὴ λησμονηθῇ καὶ ἡ περιθάλψις τοῦ πάσχοντος καὶ τοῦ ἀπόρου. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἄλλα κοινοφελῆ ἔργα οὐδεμία παρατηρεῖται καθυστέρησις. Ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς ἐλογοσίας, ἡ ἐκτέλεσις ἐξοργιστικῶν ἔργων, ὁ ἀγὼν κατὰ τῶν κοινωνικῶν νόσων, καὶ ἰδιαιτέρως τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς φυματιώσεως, ἀποτελοῦσι σπουδαῖα κεφάλαια τοῦ ἐπιτελεσθέντος κυβερνητικοῦ ἔργου. Τὸ Κράτος, τοιαύτην καταβάλλον ὑπὲρ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ μέριμνα, δικαιούται τῶν ἐλλογιῶν καὶ τῶν θερμῶν εὐχῶν τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπὶ τέλους!

Ἡ ἐφημερίς «Καθολικὴ» μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς «Ἐκκλησίας» ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ δημοσίευσεν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Σ. ἐπισκόπου Καθολικῶν Σύρου, εἰς τὸ φύλλον αὐτῆς τῆς 5 τοῦ μ. προβαίνει εἰς τὴν ἐξῆς σημαντικὴν ὁμολογίαν, ἡ ὁποία εἶναι ἀτύχημα διὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γνωσθῇ εὐρύτερον, καὶ ἰδίᾳ μεταξὺ ἐκείνων τῶν ὀρθοδόξων πρὸς τοὺς ὁποίους οἱ οὐνῆται παρουσιάζονται ὑπὸ τὸ κάλυμμα τῶν ὀρθοδόξων ὡς δῆθεν... ὀρθόδοξοι. «Ἄσκοπον συνεπῶς» γράφει ἡ «Καθολικὴ», ἐπιτελεῖται ἔργον ὁσάκις καταβάλλεται προσπάθεια νὰ διαχωρίζεται ἡ ἑλληνορθόδομος Καθολικὴ Ἐκκλησία (Σημ. «Ἐκκλησία» δηλ. ἡ Ὀνδία) καὶ οἱ ἐκκλησιαστικοὶ αὐτῆς ὀργανισμοὶ ὡς καὶ οἱ λειτουργοὶ τῆς ἀπὸ τοῦ συνόλου τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ ἡ ὁμολογία εἶναι ἔτι διαφωτιστικωτέρα, ἐξηγοῦσα πλήρως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Σεβ. ἐπισκόπου Καθολικῶν Σύρου ἀπεισιῶπα ἐπιμελῶς καὶ περὶ τοῦ ὁποῖου εἶχε γράψει εἰς προηγουμένον φύλλον ἡ «Ἐκκλησία». «Ἡ ἐφημερίς ἡμῶν», συνεχίζει ἡ «Καθολικὴ», «διευθυνομένη ὑπὸ ἑλληνορθόδομων καθολικῶν κληρικῶν (= οὐνῆτων), συγκαταλέγει μεταξὺ τῶν συντακτῶν τῆς καὶ λατινορθόδοξου καθολικοῦς τοιοῦτους». Ἡ «Ἐκκλησία» ὁμως οὐδέποτε ἰσχυρίσθη διὸ οὐδεὶς «λατινορθόδομος καθολικός» μετέχει εἰς τὴν σύνταξιν τῆς «Καθολικῆς». Ὁ μόνος θιγὲς ἦτο ὁ Σεβ. ἐπίσκοπος καθολικῶν Σύρου.

*

Ἐκ τοῦ κατωτέρω δημοσιευμένου ἀποσπάσματος ἄρθρου τῆς σοβ. ἐφημερίδος «Pravda Vostoka» καταφαίνεται ἡ πλήρης ἀνικανότης τοῦ ἐν Ρωσσίᾳ σοβ. καθεστῶτος, ὅπως δῶσθ τὴν δέουσαν ἀγωγὴν εἰς τοὺς νέους οὔτινες, ὑπὸ τὴν καταστρεπτικὴν ἐπίδρασιν τῶν ὑλιστικῶν κηρυγμάτων τοῦ ἄθεου μολοσεβικισμοῦ, ἀπέβαλον πάντα ἠθικὸν χαλινόν, με ἀποτέλεσμα τὴν ὑπ' αὐτῶν διάπραξιν παντοίων ἀξιοποιῶν πράξεων, ἐξικνουμένων μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ σοβ. ἐφημερίς, ὑπερκαυνομένη τοῦ καθεστῶτος τῆς χώρας, προσπαθεῖ νὰ ἐπιρρίψῃ τὰς εὐθύναις εἰς τὸ σχολεῖον. «Ὁ αἷτιος τῆς καταστάσεως ταύτης», γράφει, «εἶναι τὸ σχολεῖον, διότι εἰσέδυσεν εἰς αὐτὸ ὁ ταξικὸς ἔχθρος», «Πολλοὶ μαθηταὶ αἰσθάνονται τὸν

ἑαυτὸν τῶν ἀπομεμονωμένων ἀπὸ τὴν κοινωνικὴν ζωὴν. Τὸ σχολεῖον στερεῖται τῆς ἀτμοσφαιρας ἐκείνης, ἣτις δημιουργεῖ τὴν συναδέλφωσιν ἢ αὐξήσει τῆς παντοσεύου ἐν τοῖς σχολείοις ἠθικῆς καταπτώσεως προσέρχεται ἐκ τῆς ἐλλείψεως πολιτικῆς κατευθύνσεως τῶν ἰθυόντων αὐτῶν, οἵτινες δὲν θέλωσι νὰ ἐνοήσωσιν διὸ ὁ ταξικὸς ἔχθρος προσπαθεῖ νὰ καταστρέφῃ τὸ σχολεῖον δι' ὄλων τῶν μέσων. Ἡ ἐλλείψις ἠθικῆς ἐν τῇ συμπεριφορᾷ τῶν παιδιῶν εἶναι συνήθως ἀποτέλεσμα τῆς ἀδυναμίας τοῦ σχολείου, ὅπως ἱκανοποιῆ τὰς ποικίλας ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, προκαλῆ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν καὶ ἐδηγῆ αὐτοὺς πρὸς τὴν ἠθελημένην ὁδόν». Ὁ κυριώτερος ὁμως τῆς τοιαύτης φθιβεραῆς καταστάσεως, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ αὐτῶν τοῦτον νόν ἄθεον μολοσεβικισμόν, δὲν ἀναφέρεται ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τῇ προπροαελθούσῃ Πέμπτῃ, 5 τοῦ μηνός, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, παρισταμένου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ, κ. Ν. Σπέντζα, συνήλθεν εἰς πρώτην συνεδρίαν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς νέας συνοδικῆς περιόδου, ἀποτελεσθεῖσα, μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νέου νόμου, ἐκ τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Ἰωακείμ. Δράμας καὶ Φιλίππων κ. Βασιλείου, Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάρπου, Σπάρτης κ. Διονυσίου καὶ Λαρίσης κ. Δωροθέου.

— Τῇ προτρααίᾳ τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἔδωκαν ἐνώπιον τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, παρισταμένου καὶ τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ, τὴν νενομισμένην ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθήκοντων αὐτῶν διαβεβαίωσιν, ἀπόντος μόνου τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λαρίσης κ. Δωροθέου, ἀσθενοῦντος.

— Εἰς ἐφαρμογὴν τῆς § 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νέου νόμου ὁ Μακ. Πρόεδρος ἐν τῇ πρώτῃ συνεδρίᾳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὤρισεν ὡς ἀναπληρωτὴν αὐτοῦ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Τρίκκης καὶ Σταγῶν κ. Πολυκάρπου, εἰς ἐφαρμογὴν δὲ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐξελέξατο ὡς μέλος τοῦ Δευτεροβαθμίου Συνδικτοῦ Δικαστηρίου τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Χαλκίδος κ. Γρηγόριον.

— Δημοσιευθέντος τοῦ ἀπὸ 23 π. μηνός Β. Διατάγματος περὶ ἀναγνωρίσεως καὶ καταστάσεως τοῦ νέου Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Μιχαήλ, τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ, παρισταμένων τοῦ τε Μακ. Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑφυπουργοῦ, ἔδωκεν οὗτος ἐνώπιον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τὴν νενομισμένην διαβεβαίωσιν.

— Ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐχορηγήθησαν ἀδειαι τῷ Σεβ. Μητροπ. Ἠλείας κ. Ἀντωνίῳ μηνιαία, Σεβ. Μητροπ. Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως κ. Προκοπίῳ εἰκοσάημερος, Σεβ. Μητροπ. Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδωνι δεκαήμερος, Σεβ. Μητροπ. Ἀλεξανδρουπόλεως κ. Ἰωακείμ μηνιαία, Σεβ. Παραμυθίας κ. Γεωργίῳ μηνιαία, Σεβ. Μητροπ. Ναυπακτίας καὶ Ἐθρυτανίας κ. Γερμανῷ πενθήμερος καὶ τῷ Σεβ. Μητροπ. Βερροίας καὶ Ναούσης κ. Πολυκάρπῳ εἰκοσάημερος παρτάσει.

— Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνδικτὸν Δικαστήριον κατὰ τὰς τελευταίας συνεδριάσεις αὐτοῦ ἐπέβαλε τὰς ἐξῆς ποινάς: Εἰς τὸν Ἱερέα Εὐάγγελον Βλαχόπουλον ἐφημέριον Αἰτοχωρίου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Κίτρους, τὴν ποινὴν τῆς ὀκταμηνῆς ἀργίας διὰ παρόνομον γάμον, εἰς τὴν μοναχὴν Βενεδίκτην Φιλίππου, ἀδελφὴν τῆς Ἱ. Μονῆς Πεπελενίτης τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας, τὴν ποινὴν τῆς ἀποβολῆς ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς τῆς μετανοίας αὐτῆς μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχικοῦ σχήματος, τοῦ δὲ ἱερέως Ἰωάννου Χασιώτου ἐφημερίου Χορτοεῶ τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου καὶ ἐν Μαρκουπόλῳ διαμένοντος, ἀνακόψαντος τὴν ἀπόφασιν τοῦ Δικαστηρίου, ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν περὶ ἀνακοπῆς καὶ ἐπεκύρωσε τὴν περὶ καθαιρέσεως Πρωτοδικον κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν.

— Μετὰ πάσης ἐκκλησιαστικῆς λαμπρότητος καὶ τάξεως ἐωρτάσθη τῇ παρελθούσῃ Τρίτῃ ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις περὶ

καλλεῖ φερονίμω Ἰ. Ναφ ἡ μνήμη τοῦ πολιούχου τῆς Πρωτευούσης ἁγίου ἱερομόναχου Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου, πρώτου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Μ. Ἐσπερινὸν καὶ τὸν Ὁρθρον τῆς ἑορτῆς, ἐτέλεσε δὲ καὶ τὴν θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον πρὸς τὰ κατακλύσαντα τὸν Ἰ. Ναὸν χριστεπώνυμα πλήθη. Τοὺς ἐκκλησιαστικούς ὕμνους ἔψαλεν ἄριστος Βυζαντινὸς χορὸς ὑπὸ τὸν Πρωτοψάλτην κ. Σίρκαν. Τῇ ἑσπέρᾳ τῆς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ἐγένετο λιτανεῖα μετὰ τῆς Ἱεράς εἰκόνας τοῦ ἁγίου, μετεχόντων ἐν πλήρει Ἀρχιερατικῇ στολῇ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Φθιώτιδος κ. Ἀμβροσίου, Σισανίου καὶ Σιατίστης κ. Διοδώρου καὶ Δράμας καὶ Φιλίππων κ. Βασιλείου.

— Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἅμα τῷ πέρατι τῆς Δοξολογίας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐχειροθέτησεν Ἀρχιδιάκονον τὸν Διάκονον Αὐτοῦ Ἱερολογ. Νικόδημον Βαληνδράν, π.θ.

— Τῆς λαμπρῆς ἑορτῆς μετέσχέ νοερώς καὶ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης, ὅστις καὶ ἀπέστειλε πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τὸδε τὸ συγχαρητήριον τηλεγράφημα :

Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν Χρῦσανθον

Ἀθήνας

Ἐπι ἀγομένη σήμερον ἐπετείω μνήμης ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, πολιούχου Ἀθηνῶν, ἄσμενοι πέμπομεν εὐχὰς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν ὑπὲρ εὐσταθείας καὶ ἐξ-ανθήσεως Ἀγιωτάτης αὐτοῦ Ἐκκλησίας.

Πατριάρχης Βεναιμίν

Εἰς ἀπάντησιν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νήχαισθησε τηλεγραφικῶς διὰ τῶν ἐξῆς :

Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Βεναιμίν

ΚΠολιν—Φανάριον

Εὐγνωμονοῦμεν ἐπὶ πρόσφορον εὐχαίς Ὑμετέρας Θεοτάτης Παναγιότητος. Τετέλεσταντες πανήγυριν ἐδεήθημεν ἐκτενῶς ὑπὲρ ἀμεταπτώτου ὑγείας Αὐτῆς ἐπ' ἀγαθῷ Μητρὸς Ἐκκλησίας.

† Ἀθηνῶν Χρῦσανθος

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἐπισκέφθη τὴν Ἰ. Μονὴν Πετράκη καὶ ἐπεθεώρησε τὰ συντελεσθέντα ἔργα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου.

— Τῇ πρωτῇ τῆς χθδῆς ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μετέβη δι' αὐτοκινήτου μέχρι Χυσιᾶς καὶ ἐκεῖθεν ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἰ. Μονὴν Κλειστών ἐπ' εὐλογίᾳ καὶ διδασκαλίᾳ πατρικῆς τῶν ἐν αὐτῇ ὁσίως διαβιουσῶν Μοναχῶν, παρέμεινε δὲ μέχρι τῆς ἑσπέρας, ἐπιδιαιτούσας ἰδιαιτέραν καὶ ὄλωσ πατρικὴν στοργὴν πρὸς τὰ ὑπὸ τῶν Μοναχῶν περιθαλλόμενα μικρὰ ὄρφανὰ κοράσια. Πρὸς τοῦτοις ἔδωκε καὶ τὰς δεούσας ὁδηγίας διὰ τὴν συντελουμένην ἀνοικοδόμησιν τῆς Ἰ. Μονῆς.

— Ἐπισκέφθη τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἠτήσατο τὰς εὐχὰς τῆς Α. Μ. ἐπὶ τῇ ἀγαλήψει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὁ νέος Γενικός Γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως κ. Δελιβάνης.

— Συνῆλθεν δις ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Μαθητικῶν Συσσιτίων καὶ ἀπεφάσισεν, ὅπως ὁ Μακαριώτατος ἀπευθύνῃ ἔκκλησιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνας, ἵνα πάντες ἐλθωσιν ἀρωγοὶ τοῦ κατ' ἐξοχὴν κοινωφελοῦς τούτου ἔργου.

— Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου συνῆλθον ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ τὰ Διοικ. Συμβουλία Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἡρώου Ἀγ. Λαύρας καὶ Ταμείου Ἀνταλλαξιμῶν Κοινοτικῶν καὶ Κοινωφελῶν Περιουσιῶν, αἱ ἐπιτροπαὶ τοῦ Σηπλιοπούλειου κληροδοτήματος καὶ τοῦ Κασιματείου καὶ οἱ ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης τῆς Ἀνθῆς Μελισσοῦγγου.

— Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου καὶ δευτέρα σύσκεψις τῆς Ἐπιτροπῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κατήλθεν καὶ αὐθις εἰς τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ὀρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης καὶ συνεσκέφθη μετὰ τῆς ἐκ κυριῶν Κοσμητείας τοῦ Ἰδρύματος, παρέμεινε δὲ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν ὀρφανῶν.

— Εἰς τοὺς ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ Σταδίῳ Χ Βαλκανικοῦς ἀγῶνας ἐξεπροσώπησε τὴν Α. Μ. τὸν Ἀρχιεπίσκοπον ὁ

Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ εὐλαβέστατος ῥώσος πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος, ἐφημέριος τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῆς ἐν Ἀθήναις ῥωσικῆς παρ. κίας, τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας προσέστη ἐν τῷ διαληφθέντι Ἰ. Ναφ ὁ τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ἐκπροσώπησά· Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον ὁ ἐπὶ μακρὰ ἔτη διακονήσας ἐν τῷ Ἰ. Ναφ τοῦ ἁγ. Νικολάου Πειραιῶς εὐλαβέστατος Οἰκονόμος Ἀντώνιος Καλογόρου. τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας προσέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ζακύνθου κ. Χρυσόστομος.

— Ἐξεδήμησε πρὸς Κύριον καὶ ἐκηδεύθη ἐκ τοῦ Ἰ. Ναοῦ τοῦ Γ. Νεκροταφείου Ἀθηνῶν ὁ ἐκ Ρωσσίας Εὐλαβέστατος Πρεσβύτερος Παντελεήμων Τηλικίδης, προσωρινὸς ἐφημέριος τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῶν Ἀγ. Ἀποστόλων Θωραίου. τῆς Νεκρωσίου Ἀκολουθίας προσέστη ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Παρακλήσει τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου, ὁ παρεπιδιημῶν ἐν Ἀθήναις Μουσικολογιστῆς κ. Ἰάκωβος Ναυπλιώτης, ἐπίτιμος Πρωτοψάλτης τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἔψαλεν ἀπὸ τοῦ παραθρόνου, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου. ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ναφ Ἀθηνῶν κατὰ τὸν ἑσπερινὸν τοῦ προπαραελθόντος Σαββάτου.

— Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις τῆς Ἑθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας παρέκάλεσε τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον ὅπως ἀναθέσῃ τοῖς ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ Θεολόγοις, κληρικῶσι καὶ λαϊκοῖς, ἵνα ἐκ περιτροπῆς ἀποστέλλωσιν δι' ἐκάστην Κυριακὴν σύντομον θρησκευτικὴν ὁμιλίαν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νεολαίαν ἥτις θ' ἀναγινώσκειται ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ε. Ο. Ν. τὴν πρώτην τοιαύτην ὁμιλίαν ἐποιήσατο, ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ταλαντίου.

— Περαιτωθείσης πάσης προκαταρκτικῆς ἐργασίας, ἀρχεται κατ' αὐτὰς ἡ ἀνεγερσις ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ Ὀρφανοτροφεῖῳ Βουλιαγμένης τῆς νέας μουσικῆς πτέρυγος.

— Ἐν τῷ Ὄλω Τυφλῶν ἀνεγείρεται Ἰ. Ναὸς διὰ τὴν θρησκευτικὴν ζωὴν τῶν ἐν αὐτῷ τροφίμων.

— Ἐντολῇ τοῦ Μακαριώτατου Ἀρχιεπισκόπου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταλαντίου ἐχειροτόνησεν εἰς Πρεσβύτερον τὸν ἱερολογ. Διάκονον Σπυρίδωνα Πέπαν, ἐφημέριον τοῦ ἰ. ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Σπᾶτων καὶ εἰς Διάκονον τὸν ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἰ. Μονῆς Πετράκη ὀσιολογ. Μοναχὸν Στέφανον Ματακούλιαν, τριτοετῆ φοιτητὴν τῆς Θεολογίας.

— Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ὄρισεν Ἐποπτεύουσαν Ἐπιτροπὴν τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς τὸν πανοσιολ. Πρωτοσύγγελον Γερβάσιον, τοὺς Ἱεροκήρυκας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς πανοσιολ. Ἀρχιμ. Πολύκαρπον Ἀνδρόνῆν καὶ Χριστοφόρον Παλουτσόπουλον καὶ τὸν Ἀρχιδιάκονον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς κ. Νικόδημον.

— Διὰ πράξεως τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ὁ μέχρι τοῦ νῦν εὐδοκίμως ὑπηρετήσας ὡς προϊστάμενος τοῦ ἰ. ναοῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου αἰδεσ. Ἠλίας Ἀνδρικόπουλος, πρωτοπρεσβύτερος, μετετέθη ὡς Ἱερατικός προϊστάμενος τοῦ μεγάλου προσκυνηματοῦ τοῦ παρὰ τὸ Δαφνίον ἰ. ναοῦ τῆς ἁγίας Βαρβάρας.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ὁ « Ἀθεος » τῆς Μόσχας εἰς ἄρθρον του καθορίζει τὴν στάσιν, ἣν πᾶς κομμουνιστὴς πρέπει νὰ τηρῇ ἀπέναντι τῆς θρησκείας, διότι, λέγει, « τὸ ζήτημα τοῦτο χροῖται ἐπαρκοῦς διασαφήσεως ». « Οἱ ἐργάται », συνεχίζει ἡ ἐφημερίδα, « πρέπει νὰ γνωρίζουν, ὅτι ἡ θρησκεία καὶ ὁ κομμουνισμὸς ἀποτελοῦν δύο συστήματα ἰδεῶν ξένα πρὸς ἄλληλα καὶ ἀνίθη α. Ὁ Λένιν κατέδειξε πλειστάκις τὴν ἀσυμβίβαστον ἀντίθεσιν τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τῆς θρησκείας. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του, κατέβαλλε πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως ἐκρίζωσῃ τὴν θρησκείαν ἀπὸ τὸν λαόν καὶ ἐγγαράξῃ εἰς αὐτὸν ὀλισθητικὴν ἰδεολογίαν, ὅπου δὲν ὑπάρχει θέσις διὰ καμμίαν θρησκείαν. Ὁ Λένιν εἶπε, ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι βδέλυγμα ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὅποιον προκαλοῦσι σεξουαλικαὶ σχέσεις μὲ ἐν πτώμα... Ἡ θρησκεία

δέν δύναται νά ἐξυτηρηθῆ τὸν σοσιαλισμόν, μᾶλλον δὲ τὸν βλάπτει μεγάλως».

NEA BIBLIA

Edm. Kalt, Das Buch der Weisheit. Das Buch Isaias (Herders Bibelkommentar VIII. Freiburg in Br. 1938 σελ. 442. Τιμή RM. 8).

W. Lauck, Das Buch Jeremias (Herders Bibelkommentar IX i. Freiburg i. Br. σελ. 356. Τιμή RM. 5.40).

Περὶ τῶν ἐν τῇ Ρωμαϊκῇ Ἐκκλησίᾳ καταβαλλομένων κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτη δραστηριοτήτων προσπαθειῶν πρὸς διάδοσιν τῆς Ἀγ. Γραφῆς ἡρμηνευμένης διὰ τὸν λαὸν ἐλάττωσιν ἀφορμῆν νά ὀμιλήσωμεν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης καὶ ἄλλοτε καὶ ἄθ' καὶ ὅτι πρὸ δύο πού ἐτῶν ἀνηγγέλλομεν τὴν ἐμφάνισιν τοῦ πρώτου κυκλοφορήσαντος τόμου ὑπὸ τοῦ οἴκου Herder ἀναληφθείσης ἐκδόσεως νέας σειρᾶς πρακτικῶν ὑπομνημάτων εἰς ὅλην τὴν Γραφήν. Τῆς σειρᾶς ταύτης ἐξεδόθησαν πρὸ τινος, πρὸς τοὺς ἄλλοις, καὶ ὁ VIII τόμος, περιλαμβανὼν τὰ εἰς τὴν Σοφίαν Σολομώντος καὶ τὸν Ἡσαΐαν ὑπομνήματα τοῦ γνωστοῦ ἐρευνητοῦ τῆς Π.Δ. καθηγητοῦ Edm. Kalt, καὶ τὸ I τεῦχος τοῦ IX τόμου, περιλαμβανὼν τὸ εἰς τὸν Ἰσραὴλ ὑπόμνημα τῶν ἐτέρων τῶν ἐκδοτῶν τῆς παρούσης σειρᾶς καθηγητοῦ W. Lauck, γνωστοῦ καὶ ἐκ τῆς πολυτίμου συμβολῆς του εἰς τὴν διεκδικητὴν κίνησιν παρὰ τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς ἐν Γερμανίᾳ κύκλους. Συμφώνως πρὸς τὸν πρακτικὸν χαρακτῆρα τῆς σειρᾶς ταύτης, ἀποβλεπούσης εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν σημερινῶν πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ χριστιανώμου πληρώματος, μάλιστα τῶν λογίων, καὶ τὰ παρόντα ὑπομνήματα δὲν θέλουσι νά ἐμφανισθῶσιν ὡς ἀκραιφνῶς ἐπιστημονικά. Οὐδ' ἦντον ὅμως στηρίζονται ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων καὶ προϋποθέτουσι καὶ προσωπικῆν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐρευναν, καὶ ἐὰν οἱ συγγραφεῖς αὐτῶν δὲν προτίθενται νά ἀντικαταστήσωσι τὰ υπέρχοντα σχετικὰ ὑπομνήματα, πίντως ὅμως ἀποτελοῦσι συμπλήρωσιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐπόψεως τῆς ἀρτιωτέρας διακριβώσεως τῶν νοημάτων τῶν ἱερῶν συγγραμμάτων καὶ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν, εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας τῆς στρατευομένης ἐκκλησίας μάλιστα ἐν τῇ χώρᾳ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν. Εἶναι ἄλλως τε καὶ τῶν τριῶν ἐν τοῖς ὑπομνήμασι τούτοις ἐρμηνευομένων ἱερῶν βιβλίων τὸ περιεχόμενον μάλιστα εὐδατόν εἰς ἐξυπηρέτησιν τῶν πνευματικῶν τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας ἀναγκῶν, εἰς ἃς διαρκῶς εἶτε ἀμέσως εἶτε ἐμμέσως καὶ ἀναφέρονται ταῦτα. Καὶ ἡ ἀναλογία δὲ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς ἐγράφησαν τὰ εἰρημένα θαῦτα βιβλία πρὸς τὰς ἐνιαχοῦ περιστάσεις τῆς σήμερον στρατευομένης ἐκκλησίας καθιστᾷ ἐτι μᾶλλον ἐπίκαιρον τὴν εἰς τοὺς πιστοὺς ὑπόμνησιν τῶν διδαγμάτων αὐτῶν.

Τὰ δύο πρώτα, βιβλία, ἡ Σοφία Σολομώντος καὶ ὁ Ἡσαΐας, ἀσχέτα πρὸς ἀλλήλα ὄντα ἐξ ἐπόψεως περιεχομένου τε καὶ γλώσσης καὶ χρόνου συγγραφῆς, περιελήφθησαν μὲν ἐν τῷ αὐτῷ τόμῳ ἐκ λόγων πρακτικῶν, τυχάνουσι δ' ὅμως ὡς παρατηρεῖ εὐστόχως ὁ Kalt, συγγενέστατα πρὸς ἀλλήλα κατ' οὐσίαν, ἅτε κορυφούμενα ἀμφότερα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ Λόγου καὶ ἅμα ἀποκορυφούντα τὴν ἐν τῇ Π.Δ. θεϊαν ἀποκάλυψιν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἰσραὴλ ἡ ἀξία οὐδαμῶς ὑπολείπεται τῶν προηγουμένων εἰς λόγον περιεχομένου. Τῶν μὲν δύο πρώτων ὑπομνημάτων προτάσσονται κατὰλληλοι εἰσαγωγαί, ἐν αἷς ἐξετάζονται τὰ εἰσαγωγικὰ προβλήματα, ἐν δὲ τῷ τρίτῳ ὑπομνήματι ὁ συγγραφεὺς μετὰ τὸν ἐκτενήν πρόλογον εἰσέρχεται ἀμέσως εἰς τὴν ἐρμηνείαν, συνοφραίνων μετ' αὐτῆς τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐν λόγῳ προβλημάτων, μὴ ἐξαιρουμένης μηδὲ τῆς καταστάσεως τοῦ κειμένου, ἧτις ἐν τῷ προκειμένῳ βιβλίῳ τ.δ. Ἰσραὴλ οὐκ ἄλλο ἢ ὁμαλὴ τυγχάνει. Ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς εἰς τὸν Ἡσαΐαν τοῦ Kalt ὑπογραμμίζομεν τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἐκθετοῦν ὑποστήριξιν τῆς φιλολογικῆς τοῦ βιβλίου ἐνότητος. Ἡ δὲ ἐρμηνεία, ἧς προτάσσεται συγχερονισμένη γερμανικῆ μετὰφρασις ἐπὶ τῇ ἐλάσει τῶν πρωτοτύπων κειμένων, διεξοδική καὶ ἀδιάκοπος οὖσα, ἀπηλλαγμένη δὲ τοῦ φόρτου τῶν φιλολογικῶν καὶ ἱστορικῶν παρατηρήσεων καὶ τῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπων συζητήσεων καὶ μὴ ἀποβλέπουσα εἰς ἄλλο τι, εἰ μὴ εἰς τὴν διακρίθωσιν τοῦ θεανθρωπίνου περιεχομένου τῶν ἱερῶν τούτων βιβλίων, ὡς εἶπομεν, καὶ εἰς τὸν συνδυασμὸν αὐτῶν πρὸς τὸ περιεχόμενον τῆς Κ. Διαθήκης διεξάγεται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἔργοις τούτοις κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νά ἐμφανίζωνται οἱ θεόπνευστοι συγγραφεῖς

ὀμιλοῦντες ἀπ' εὐθείας πρὸς τοὺς πιστοὺς τῆς στρατευομένης ἐκκλησίας, πού μὲν ἐλέγχοντες, πού δὲ παρηγοροῦντες πού δὲ ἐπιστηρίζοντες καὶ οἰκοδομοῦντες αὐτοὺς καὶ τὸ ὅλον σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἀδύνατον τοιαῦτα παρήγοροι καὶ ἀξιωματικοὶ προσπαθεῖν νά μὴ ἀποδώσωσι θαφλίεις καρποὺς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἀρκεῖ μόνον νά μὴ λησμονῆται ἡ σύντονος προσπάθεια τοῦ προφήτου τῆς Κ. Διαθήκης «Ὁ ἔχων οὐδ' ἀκουσάτω, τί τὸ Πνεῦμα λέγει ταῖς Ἐκκλησίαις» (Ἀποκάλ. 3' 7).

Π. Ι. ΜΠΡΑΤΣΙΩΤΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΙΕΡΕΩΝ

Ι. Μητρόπολις Ἀργοῦδος.

Δυνάμει τῶν ἄρθρων 65—68 τοῦ 1369 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (1938) «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» προσκαλοῦνται οἱ ἐκ τῶν προσοντούχων βουλομένοι, ἵνα ἀνακηρυχθῶσιν ὑποψήφιοι, πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως ἐφημερίου τοῦ Ι. ναοῦ τῆς ἁγίας Εἰρήνης Νέας Κίου, ὅπως μέχρι τῆς 15 Νοεμβρίου 1939 ὑποβάλλωσι τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν κατὰ τὸ 68 ἄρθρον τοῦ ἰδίου Νόμου προσόντων των. Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1939 † Ὁ Ἀργοῦδος Ἰωάννης

Ι. Μητρόπολις Κίτιου.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ νόμιμα προσόντα τοῦ ἄρθρου 66, παράγρ. 4 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου (1369)38 «περὶ ἱερῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων» διὰ κώμας ἐχούσας πληθυσμὸν μέχρι 2000 κατοίκων, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ τῆς σήμερον ὑποβάλλωσιν εἰς τὴν Ἰεράν Μητρόπολιν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ μνησθέντος Νόμου ὀριζόμενα πιστοποιητικά, μετὰ πιστοποιητικοῦ κοινωνικῶν φρονιμάτων αὐτῶν, προκειμένου νά προβῶμεν εἰς τὴν ἀνάδειξιν ὑποψηφίων ἱερῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῶν χηρευουσῶν ἐνοριῶν 1) ἱεροῦ ναοῦ ἁγίου Νικολάου Βρωμερῆς καὶ 2) τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μηλιάδι·Μοσχουποτάμου. Ἐν Κατερίνῃ τῇ 25 Σεπτεμβρίου 1939 † Ὁ Κίτιου Κωνσταντῖνος

Ι. Μητρόπολις Πατρῶν.

Καλοῦμεν τοὺς βουλομένους νά καταλάβωσι τὰς κενὰς θέσεις ἐφημερίων τῶν ἐνοριῶν 1) Ἐρμιανθείας, 2) Προσταβίτης, 3) Σκούρα, 4) Καταρράκτου, 5) Καρεΐκων, 6) Ἀπιδεῶνος καὶ 7) Μοῖρα, ὅπως ἐντός μηνὸς ἀπὸ σήμερον ὑποβάλλωσι εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 68 τοῦ ἀν. νόμου 1369 ὀριζόμενα δικαιολογητικά μετὰ πιστοποιητικοῦ τῶν κοινωνικῶν αὐτῶν φρονιμάτων. Ἐν Πάτραις τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1939. † Ὁ Πατρῶν Ἀντώνιος.

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὸ Τοπικὸν Συμβούλιον Ο.Δ.Ε.Π. τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοψηφικὴν δῆμοπρασίαν ἐκποίησεως ὁ ἐφετεινὸς ἐλαιόκαρπος τῶν ἐλαιοθένδρων τοῦ κτήματος «Κόνδι·Μπέλες» τῆς Ι. μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Καλαυρίας ὅσασι τῶν ὄρων τῆς 746 ε.ε. διακηρύξεως τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου Ο.Δ.Ε.Π. τῆς Ι. Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης καὶ συγγραφῆς ὑποχρεώσεων. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Πόρῳ εἰς τὸν συνήθη τόπον τῶν δημοπρασιῶν τὴν 22αν Ὀκτωβρίου 1939 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς. Τῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων καὶ λοιπῶν ὄρων δύναται νά λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι παρὰ τῷ οἰκείῳ Ἰγμᾶτι τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς.

Ὁ Πρόεδρος
† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Προκόπιος

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦ. ΓΡΑΦΕΙΩΝ 24-195
Διευθύνουσα Ἐπιτροπεία:
† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, Πρόεδρος
† Ὁ Τρίκκης καὶ Σταγῶν ΠΟΥΛΚΑΡΗΟΣ
† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Π. Σ. ΜΑΝΩΛΕΣΗΣ

Τύποις «Φοῖνικες», ὁδὸς Λεοννάτου 4. — Τηλ. 54-229